

Onafhankelijke elektronische krant voor Nederlandstaligen in Israël
 Verschijnt als er nieuws is en alleen per e-mail: ekrant@actcom.net.il

1^{ste} jrg. Nr. 4 – 26 augustus 2007 – 12 eloel 5676

Enkele veranderingen...

De vaste lezers van de e-krant zien direct, dat er enkele veranderingen in de krant zijn opgetreden. Voor een deel, omdat wij technische verbeteringen aanbrengen. Klachten over verschuivingen in tekst en kolommen in de 'read-only Word' e-kranten hadden te maken met verschillen in de computerinstellingen tussen verstuurder en ontvanger. De kolommen waren bovendien lastig leesbaar op het scherm. We hopen, dat we dit hebben verholpen door de kolommen te laten vervallen en de krant in PDF aan u te sturen. Ook in het volgende nummer zijn mogelijk nog technische veranderingen te verwachten om de leesbaarheid te verhogen. Alle klachten zijn welkom!

De naam 'e-krant' is een soortnaam. Het betekent gewoon 'elektronische krant'. Er zijn vele elektronische kranten op het internet in omloop, die in het Nederlandse taalgebied vaak dezelfde naam hebben: e-krant. We onderscheiden ons daar nu van met de toevoeging 'Israëlische' in de kop.

Tenslotte namen we – op haar verzoek – afscheid van dr. Minny Mock als lid van de redactie, al blijven de kolommen voor haar wijd openstaan. Minny Mock is op 14 juni jl. officieel voorzitter geworden van de stichting Anajah – voor Vrouwelijke Academici en Kunstenaars en we wensen haar in die functie veel succes toe.

נה סופה ואמר חתימה סופה!

In dit nummer:

1. Enkele wijzigingen...1
2. Waar wonen 'jotsee Holland' in Israël?...2
3. Kom verven voor Sjoa-overlevenden...4
4. Atlas van Libanon...5
5. Oliem die nooit aankomen...7
6. De bestuurscultuur...8
7. Stemrecht voor allen...8
8. Platform waarheen?...9
9. Beperking aantal leden SCMI bestuur...9
10. Velpon...10
11. Twee congressen...10
12. Grote gezellige kinderdag...11
13. Overzicht van Nederlandse organisaties in Israël...12

De Israëlische e-krant plaatst aan de eindredactie aangeboden informatieve artikelen, die inzicht geven in de Nederlandstalige gemeenschap in Israël. De artikelen moeten voldoen aan de gangbare regels van de journalistieke ethiek. Het belangrijkste doel van dit volledig onafhankelijke communicatiemiddel is om zonder bevoordeling of discriminatie van welke groepering dan ook meer openheid en inzicht in de gemeenschap te creëren.

De e-krant dient tevens ter ondersteuning van het met marorgelden betaalde project over de geschiedenis van Nederlandse oliem in Israël.

De Israëlische e-krant is een particuliere uitgave onder verantwoordelijkheid van Chaya Brasz. (eindred.)

Waar wonen ‘jotsee Holland’ in Israël? (1)

door Chaya Brasz

Uit de laatste in Israël gehouden volkstelling (1995) bleek dat er toen 12.300 zogenaamde ‘jotsee Holland’ in het land woonden. Dat zijn mensen die zelf in Nederland geboren zijn (4.880 jelidee Holland) samen met de in Israël geboren kinderen (7.420) van tenminste één in Nederland geboren ouder.¹ De ‘jelidee Holland’ maken in alle cijfers maar 39.7% uit van het totaal. In het kader van mijn project over de geschiedenis van honderd jaar alia uit Nederland en de Nederlandse oliem in Israël² ben ik de afgelopen tijd - en ook op basis van meer recente gegevens dan die wat verouderde volkstelling – alvast eens nagegaan waar in grote lijnen de meeste ‘jotsee Holland’ wonen. Het is mijn bedoeling daar ook in de komende nummers van de e-krant aandacht aan te besteden. Reacties van lezers worden zeer op prijs gesteld.

Het hoofdkantoor van de in 1943 opgerichte Irgoen Olei Holland was heel vroeger in Jeruzalem gevestigd. Er woonde toen een redelijk aantal invloedrijke voormalig-Nederlandse families in Jeruzalem, al had Tel Aviv al onmiddellijk een net iets groter ledental en stak ook de afdeling Haifa Jeruzalem al snel voorbij. Tijdens de onafhankelijkheidsoorlog en het langdurige beleg van Jeruzalem in 1948, verhuisde de ouderwetse typemachine van de Irgoen Olei Holland naar Tel Aviv en is daar altijd gebleven. Jeruzalem was een tussen Israël en Jordanië verdeelde stad geworden met een geringere aantrekkingskracht, ook op Nederlandse oliem. Het jaar 1967, toen tijdens de zesdaagse oorlog Jeruzalem werd herenigd, was het begin van een verandering in de spreiding van de voormalige Nederlanders. Jeruzalem kreeg weer een zwaarder accent en een niet te verwaarlozen aantal ‘jotsee Holland’ vestigde zich ook in de Palestijnse gebieden. De gegevens die ik tot nu toe over de huidige situatie boven water kreeg, zijn redelijk recent (2002) en niet gebaseerd op het in onze tijd veel minder representatieve ledental van de Irgoen Olei Holland. Ze leverden resultaten op, die voor alle Nederlandse organisaties van belang zijn om te weten. Vandaar dat ik ze globaal alvast op deze plaats wil weergeven.

Jeruzalem

‘Jotsee Holland’ wonen net als vroeger over het hele land verspreid en ook in veel kleine plaatsen en kibboetsiem – vooral in het noorden – is nog altijd wel een enkele ex-Nederlander te vinden, maar de verstedelijking onder hen is de afgelopen decennia ongetwijfeld verder toegenomen. Nergens in het land halen ‘jotsee Holland’ nog de 1% of meer van de totale bevolking zoals dat vroeger het geval was in de door Nederlanders opgerichte kibboets Sdee Nechemia. Het effect van de hachsjara (de voorbereiding op Palestina/Israël in de jaren 1920-1950) is verdwenen. Er zijn wel enkele kleinere plaatsen met uitzonderlijk veel Hollanders (meer dan 0.5%) waarover ik het in een volgende krant zal hebben. Voor nu is het van belang te melden dat er in het

¹ Enkele kinderen zijn noch in Nederland noch in Israël geboren. Zij worden hier behandeld als de in Israël geboren kinderen uit tenminste één in Nederland geboren ouder.

² Het betreft een marorproject van de stichting Anajah.

dichtbevolkte centrum van het land, waar ook de meeste 'jotsee Holland' wonen, zeven plaatsen zijn van meer dan 50.000 inwoners, waar de kans groot is op een buurt- of zelfs straatgenoot, die ook in Nederland is geboren of die in ieder geval een in Nederland geboren ouder heeft. Dat zijn Jeruzalem (circa 0.25% van de bevolking behoort daar tot de 'jotsee Holland'), Ramat Gan (0.29%), Rechovot (0.35%), Ramat Hasjaron (0.37%), Modiën (0.37%), Herzlia (0.43%) en Raänana (0.45%). Een kleinere plaats in het centrum van het land met een uitzonderlijk grote concentratie 'jotsee Holland' is Kiriati Ono (0.81% van de 24.200 inwoners). In Jeruzalem – met 732.100 inwoners de grootste stad van het land – woont op het ogenblik de sterkste concentratie ex-Nederlanders, dat wil zeggen het grootste aantal op een kluitje (circa 1.800). Dat effect wordt nog versterkt door het feit dat 35% van de bewoners van Jeruzalem Arabieren zijn en de 'jotsee Holland' vrijwel allen Joods en dus geconcentreerd zijn in de Joodse wijken. Op die Joodse bevolking vormen zij 0.38%. Bijna iedere ex-Nederlander in Jeruzalem kan zo enkele mensen in zijn buurt of straat opnoemen die ook 'jotsee Holland' zijn.

Tel Aviv-Jaffo en Haifa

In de stad Tel Aviv-Jaffo wonen relatief weinig voormalige Nederlanders. Tel-Aviv heeft 384.600 inwoners en is de tweede stad van het land, maar het aantal 'jotsee Holland' is er niet groter dan in Haifa (circa 500). Haifa is de derde stad in grootte in Israël (267.800) en de kans op een Nederlandse buur is daar dus groter dan in Tel Aviv. Het bestaan van het Nederlandse ouderhuis Beth Joles heeft daar natuurlijk ook invloed op, net zo goed als dat het geval is met Herzlia en Beth Juliana.

De 'jotsee Holland' in de 'metropool Tel Aviv' of Goesj Dan (dat drie miljoen inwoners telt en voor 99% Joden) vormen samen nog altijd de allergrootste groep, meer dan het dubbele van de concentratie in en om Jeruzalem, maar ze wonen veel verder uit elkaar en verspreid over een veelheid aan gemeenten. Onder de metropool Tel Aviv rekenen we behalve de stad Tel Aviv zelf in grote lijnen: Bat-Jam, Benee Berak, Givat Sjmoeel, Givatajiem, Herzlia, Hod Hasjaron, Jehoed, Kfar Saba, Cholon, Kirjat Ono, Lod, Nes Tsiona, Petach Tikva, Raänana, Ramat Gan, Ramat Hasjaron, Rechovot en Risjon Letsion.

Palestijnse gebieden

In Jeruzalem is precies het omgekeerde aan de hand. Daar wonen de meeste mensen in de stad zelf, terwijl omliggende plaatsen, die in de afgelopen decennia veel Jeruzalemmers hebben aangetrokken, wat de 'jotsee Holland' betreft duidelijk onderbedeeld zijn gebleven. Er wonen wel Nederlanders in plaatsen als Beth Sjemesj, Mevasseret Zion, Tsur Hadassa, Maälee Adoemiem en in Goesj Etsion, maar al die mensen samen brengen het toch niet veel verder dan 10-15% van het totale gebied 'Jeruzalem en omstreken'. Een deel van hen woont in de Palestijnse gebieden. Het totale aantal 'Jotsee Holland' dat buiten de stad Jeruzalem in die gebieden woont bedraagt waarschijnlijk tussen de 750 en de 1000 zielen.

Bij dit alles moet in aanmerking worden genomen, dat de 'markt' voor Nederlandstalige organisaties vooral wordt bepaald door de in Nederland geboren, die onder al deze 'jotsee Holland', zoals we reeds zagen, steeds slechts een kleine 40% van het totaal uitmaken.

Kom verven voor Sjoa-overlevenden

“Niet lang geleden werden velen onder ons opgeschrikt door het feit dat 80.000 Sjoa-overlevenden in ons landje in schrijnende armoede verkeren. Gezien de Knesset nog geen wet heeft geaccepteerd ter verbetering van het lot van deze overlevenden en gezien het feit dat de meeste organisaties, die ‘Sjoa-gelden’ beheren nog niet van plan zijn dit geld te geven aan diegenen die het nodig hebben, hebben diverse groeperingen in het hele land besloten op eigen initiatief te onderzoeken wat gedaan kan worden.” Zo begon een oproep, die Leni Wesly, voormalig directeur van Elah, in juli van dit jaar rondstuurde.

Inmiddels is er wel het een en ander op gang gekomen, maar genoeg is dat niet en Leni Wesly stond bovendien niet alleen. Riek Levie en Ruth Neter hoorden eveneens tot de initiatiefneemsters van een kleine groep mensen, die van mening was, dat er nu maar eens daadwerkelijk iets moest worden gedaan, het liefst zelfs landelijk! Dat laatste was wat hoog gegrepen en onder leiding van Yaela Cohen, professioneel directeur van Elah, besloten zij eerst een pilot project te starten in Herzlia, waar reeds goede contacten bestonden met de afdeling sociaal werk van de gemeente. Om zo'n project met succes te kunnen uitvoeren zijn onder andere vrijwilligers nodig. Mensen die een kraan kunnen repareren, die iemand naar een postkantoor of arts kunnen brengen, iemand die kan koken, poetsen of boodschappen doen, schaken

of dammen en nog veel meer. Een aantal mensen, dat van het project hoorde heeft zich al direct gemeld, zoals een advocaat, een verpleegster en een airconditioning specialist. Omdat nogal wat woningen van behoeftige overlevenden in een slechte staat verkeren werd besloten om in eerste instantie vijf tot tien woningen op te knappen en dus vooral.... te gaan verven. Een verfbedrijf leverde spontaan de verf en via het adressenbestand van Elah kwam ook reeds NIS 1400,- binnen. Yaela en Leni zoeken nog naar geschikte mensen, die een paar dagen een verfkwaast willen hanteren en ook naar een soort projectleider, die instructies kan geven, een korte *hadracha* voor de vrijwilligers en bovendien het toezicht erop kan houden, zodat de



Bij de grote demonstratie voor verbetering van de omstandigheden van behoeftige Sjoa-overlevenden op 5 augustus in Jeruzalem, was een dertigtal voormalige Nederlanders solidair. Links: Zeëv de Levie. [Foto: Riek Levie].

mensen om wie het gaat niet van de wal in de sloot terechtkomen. Het is de bedoeling om ook scholieren uit de hoogste klassen bij het project te gaan betrekken. Als het pilot-project in Herzlia slaagt, kan het ook elders in het land van start gaan.

Wie kan en wil helpen wordt verzocht zich op te geven bij
Yaëla Cohen, tel 03-6910921, Yaëla.Cohen@elah.org.il of
Leni Wesly, 09-7400594, l_wesly@netvision.net.il

kort verhaal - kort verhaal - kort verhaal - kort verhaal - kort verhaal

Atlas van Libanon

door Chaya Brasz

Middenin de Libanonoorlog had ik een droom over een man in Haifa, die Sjimsjon heette en zijn gebruinde spieren dagelijks insmeerde met olijfolie. Hij was groter dan andere mensen en – zoals dat bij Sjimsjon hoort – hij was getooid met een wilde bos dik roodblond haar. Hij was in Haifa geboren en opgegroeid, maar in zijn hoofd zaten niet zoveel hersens als bij andere mensen en dat wist hij. Het was een van de weinige dingen die hij wist. Er was iets met hem misgegaan, heel vroeger. Wat het was geweest, was hij vergeten en zijn moeder was er ook niet meer om het hem nog eens te vertellen zoals ze miljoenen keren had gedaan.

Hij overleefde Haifa en de rest van de wereld om hem heen in haar kleine woning halverwege een lange trap tussen twee straten zoals dat nu eenmaal gewoon is in Haifa. Hij wist hoe hij in de makolet wat eten kon kopen, hij kon een beetje koken en hield zijn boeltje netjes schoon. Soms had hij wat werk als sjouwer, want hij was oersterk. “Atlas” hadden de kinderen in de straat hem genoemd omdat hij de hele wereld op zijn schouders kon dragen. Zo sterk was hij en daar was hij trots op. Daarom oliede hij zijn spieren die als bruingezonde bundels langs zijn hele lichaam naar zijn wilde haren klommen. En nu was het dan oorlog. De Libanonoorlog...

Als het luchtalarm ging hoorde hij de burens naar de schuilkelder rennen. Hem lieten ze met rust. Hij was niet bang want hij was sterk. Katjoesjas en andere raketten deden hem niets en af en toe ging hij zelfs de deur uit als niemand anders dat deed om als eerste de schade van een inslag te kunnen bekijken. Hij rende dan op zijn blote voeten door de verlaten straten van Haifa en voelde het zomerse gesmolten asfalt tussen zijn tenen branden.

“Sjimsjon, je moet thuis blijven en in de schuilkelder gaan met je burens”, zei een maatschappelijk werkster, die hem zo een keer zag scharrelen. Toen hij thuiskwam zag hij een buurman met wie hij nog nooit drie woorden had gewisseld. De man was oprecht bezorgd, maar Sjimsjon wilde niet naar de kelder. Hij voelde wel dat de man nu eindelijk contact met hem zocht, na al die honderden jaren dat ze op hetzelfde trappenhuis woonden. Die avond kwam die buurman opnieuw aan de deur, nu met een fles met Arak en een glaasje om te pimpelen. Sjimsjon liet hem binnen. “Niet drinken”, zei hij: “Ik

mag niet drinken van mijn moeder. Dat heeft ze altijd gezegd, want dan val ik in een diepe slaap en kan niet wakker worden.” Niet alles was bij hem als bij andere mensen. De man drong aan: “Laten we nu samen... en daarna kom je gewoon bij ieder alarm met ons mee naar de kelder, laten we vrienden zijn.” Uiteindelijk besloot Sjimsjon, dat een klein glaasje van dat spul, dat doorzichtig was als gewoon water, toch nooit kwaad zou kunnen en naar de kelder zou hij toch ook daarna niet gaan als hij geen zin had. Zittend op zijn bed sipte hij aan het glaasje tot het aardedonker werd...

Toen hij zijn ogen opendeed scheen de zon en hoorde hij wat vogels door het half openstaande raam. Zijn lichaam was zwaar en zijn hoofd deed pijn van de slaap. Hij rekte zich uit en zag dat zijn spieren al lang niet meer waren geolied. Ze lagen er dof en verwaarloosd bij. Buiten was het stil, geen auto, geen mens was er te horen. Wat voor dag was het eigenlijk? Hij had geen idee. Plotseling hoorde hij in de verte het geluid van een inslaande raket en kort daarop ook een dichterbij en daar schrok hij toch wel even van. “Vreemd”, dacht hij: “geen luchtalarm.” Ook in het trappenhuis bleef het doodstil met uitzondering van een klaaglijk miauwende kat. Hij ging maar eens buiten kijken.

Haifa lag verlaten. Er was helemaal niemand op straat, de makolet was dichtgetimmerd en langzaam be kroop hem een gevoel van eenzaamheid. Hij belde aan, klopte op deuren, niemand. Hij haalde diep adem en wrong een lange diepe schreeuw uit zijn keel. Niets. Haifa was helemaal leeg. Om hem heen vielen vreemde gedrochten uit Libanon, er vlogen huizen in brand en in de verte was een grote ontploffing. Sjimsjon besloot weg te lopen van Libanon. Hij wist dat daar ergens, diep beneden, Tel Aviv moest zijn. Zijn blote voeten draafden over het asfalt de hellingen van de Karmel af, langs Beth Joles naar beneden, de wadi in en dan naar de zee. Sjimsjon hield niet op met rennen langs het strand, af en toe door het water van de zee en soms – als het strand versperd was – verder over de grote weg.

De raketten hielden op, maar nu hij de gang erin had, kon hij niet meer ophouden. Atliet lag er even verlaten bij als Haifa, Nachsjoliem, Maägan Michael, Jisr ez Zarqa. Er renden twee, drie, later acht honden met hem mee langs Caesarea. Chadera kwam al in zicht, toen er opeens een legerjeep langs de weg stond met vier zwetende soldaten erbij. Ze keken vanuit de verte al naar hem met een verrekijker en hielden hun geweren in de aanslag. Toen Sjimsjon dichterbij kwam, zag hij hoe hun monden openzakten en hun ogen bijna uit hun hoofden rolden van verbazing.

“Waar kom jij vandaan? Het hele noorden is toch ontruimd, de bevolking geëvacueerd! Je kunt daar toch niet vandaan komen? Het is de hel! Wie ben je en waar kom je vandaan?”

Sjimsjon haalde diep adem, terwijl het zweet uit zijn haren droop en zijn glanzende spieren nathield. De honden begonnen te janken. “Atlas” zei hij hijgend en viste zijn doorweekte identiteitsbewijs uit zijn broekzak. “Ik ben Atlas van Libanon, Atlas van Libanon...ehh... nee, ik kom eigenlijk uit Haifa, maar ik vlucht weg van Libanon en ik ben heel sterk. Sjimsjon heet ik, maar de kinderen noemden me ook wel Atlas... want ik kan de wereld dragen. Ik heb honger. Ik wil een boterham met hagelslag... en nooit meer Arak.”

Dat was het moment waarop ik met een knorrende maag wakker werd....

Oliem die nooit aankomen

Een van de karakteristieken van het Joodse volk is de migratie zowel op lokaal als op internationaal niveau. Vooral in de vorige eeuw hebben zich enorme verplaatsingen van miljoenen Joden voltrokken van Oost-Europa naar Amerika en van bijna overal vandaan naar Palestina en Israël. Over de hele wereld is de laatste tijd bij iedereen, maar vooral onder Joden, sprake van een nieuwe trend, die wordt aangeduid met de term ‘transnationale of multi-lokale migratie’, dat wil zeggen migranten die zich niet zozeer volledig van het ene naar het andere land verplaatsen, maar die zich blijvend tussen twee plaatsen heen en weer bewegen.

Het land dat ze schijnbaar verlaten, blijft voor werk en sociale contacten voor hen van belang en in het nieuwe land vindt geen smeltkroeseffect meer plaats. Ook Israël kent dat verschijnsel in toenemende mate vooral onder de Amerikaanse en Franse Joden, die zich hier vestigen, maar er zijn ook Nederlanders bij. Volgens onderzoekers zijn 20% van de Noord-Amerikaanse Joden en bijna de helft van de Franse Joden, die Israël als oliem binnenkomen, tegenwoordig eigenlijk ‘multi-lokalen’ en dat geldt ook reeds voor Russische immigranten. Sommigen van hen reizen wekelijks heen en weer en zijn alleen het weekend in Israël. Anderen gaan iedere maand voor een week naar het oorspronkelijke land terug en weer anderen doen het met wat minder gereis, maar runnen ondertussen hele internationale bedrijven vanuit Israël, waarmee ze dag en nacht in contact staan. Joden hebben nu wel een eigen land maar ze blijven ‘hyper-mobiel’.

Israël Pupko is een uit Mexico afkomstige doctoraalstudent, die over dit onderwerp een proefschrift schrijft voor het Institute for Contemporary Jewry aan de Hebreeuwse Universiteit. Hij is ook verbonden aan het Jewish People Policy Planning Institute, een ‘onafhankelijke denktank’ van wetenschappers in Jeruzalem met oude kopstukken als prof. Yehezkel Dror en prof. Sergio della Pergola. Het doctoraat van Pupko gaat eigenlijk over ‘oliem die nooit aankomen’ en de gevolgen daarvan voor de Israëlische samenleving, de Joodse identiteit en de al dan niet bestaande participatie in de directe omgeving. Het verschijnsel wordt volgens Pupko veroorzaakt door het globalisatieproces, de goede transportmogelijkheden en de revolutie in communicatie, waardoor het vaak helemaal niet meer nodig is om iets ter plekke te gaan bekijken omdat het via het computerscherm zichtbaar is geworden. De meeste van deze oliem zijn hoogopgeleide individuen in de vrije beroepen: high-tech mensen, academici en professionals die werkzaam zijn voor hun Joodse gemeenschap. Tenslotte noemt Pupko ook gepensioneerden van wie de kinderen in Israël wonen. Ook zij houden vaak een huis aan in het land van herkomst en gaan daar naar behoefte weer voor een poosje heen.

Pupko bracht al deze verschijnselen naar voren tijdens de Conferentie voor de Toekomst van het Joodse Volk, die in juni in Jeruzalem werd gehouden.

[CB]

De bestuurscultuur...

Ons vorige nummer, dat volledig was gewijd aan de bestuurscultuur in de Nederlandse gemeenschap in Israël, heeft heel wat reacties veroorzaakt. Het houdt de gemoederen duidelijk bezig. Om die reden vindt u hieronder nog eens drie korte, maar pittige artikelen van Zeëv de Levie over ditzelfde onderwerp. Ook in het daaronder staande stukje 'Velpon' van Harry Nihom komen nog enkele kritische woorden voor.

Overigens werd – zoals was te verwachten – Henoeh Wajsberg de nieuwe voorzitter van de Irgoen Olei Holland en we wensen hem succes toe in zijn nieuwe functie.

Regenten...

**Ik vind de e-krant
aardig interessant
Maar maak je geen illusies
Als de huidige regenten
verdwijnen
Zullen er nieuwe verschijnen
Want een Nederlander zonder
regenten
Is als een krentenbrood zonder
krenten
En is er een tegenkandidaat
Zo maar paraat?**

**Kol hakavod en lehitraoth,
Mirjam Bolle, Jeruzalem**

Ik vind het een prachtidee die e-krant, hoop dat jullie er mee doorgaan, Toda! Elisheva Auerbach

Stemrecht voor allen!

door Zeëv de Levie

Al drie of vier jaar geleden heb ik op de Algemene Vergadering van de Irgoen Olei Holland gezegd, dat de verkiezingen voor de voorzitter van de IOH zo ondemocratisch mogelijk zijn. Het is genoeg, dat een kandidaat zo'n dertig of veertig vrienden, familie en bekenden naar de AV van de IOH brengt en zijn verkiezing is verzekerd!

De enige democratische methode voor het houden van verkiezingen in een organisatie, die leden over het hele land verspreid heeft wonen, is die met dubbele enveloppes. Ook al is er maar één kandidaat – wat bij de IOH meestal het geval is – dan kunnen toch alle leden van de organisatie voor of tegen stemmen. Destijds was het antwoord van de voorzitter van de vergadering aan mij, dat zo'n besluit een verandering van de statuten vereist en om de statuten te veranderen moet een speciale AV worden uitgeroepen waar een groot aantal leden van de IOH aanwezig moet zijn. Ik weet niet meer of dat de helft of tweederde van alle leden moet zijn.

Aangezien er geen enkele kans bestaat om zelfs maar 500 leden bij elkaar te krijgen (laat staan als het er meer moeten zijn), is er geen enkele kans om de statuten van de IOH te veranderen en zodoende zal de huidige ondemocratische manier van kiezen van de voorzitter van deze organisatie nog wel vele jaren doorgaan.

Platform waarheen?

door Zeëv de Levie

De doelen van de stichting Platform Israël zijn voltooid met het overmaken van de laatste Marorgelden, die door de Nederlandse overheid via de SMO en later SAMO zijn vastgesteld. De overige gelden, die afkomstig zijn van de banken, verzekeringsmaatschappijen en de beurs zijn ook al naar de SCMI overgemaakt, met uitzondering van een bedrag van ongeveer 1.5 miljoen Euro, dat nog in 2010 verwacht wordt. (De SCMI is de Stichting Collectieve Marorgelden Israël, de zelfstandige organisatie, die in Israël verantwoordelijk is voor de verdeling van de Marorgelden).

Platform's enige taak op het ogenblik is dus nog het bevestigen van de kandidaten, die door hun organisaties zijn voorgesteld om deel te nemen in het bestuur van SCMI. Dat Platform die taak niet uitvoert en op die manier organisaties buiten de SCMI houdt, is geen geheim meer. Integendeel, zie mijn stukje over de beperking van het aantal leden in SCMI hieronder.

Als er in de toekomst ooit gelden aan de in Israël wonende Nederlandse Sjoa-slachtoffers worden toegekend via het *Merkaz Hairgoeniem sjel Nitsolee Hasjoa*, dan behoren deze gelden mijns inziens rechtsreeks overgemaakt te worden naar de SCMI, die verantwoordelijk is voor het verdelen van de Marorgelden en niet naar de Stichting Platform Israël waarin lang niet alle Nederlandse organisaties vertegenwoordigd zijn.

Dit laatste is ook de reden dat Platform geen overkoepelende organisatie van alle ex-Nederlanders in Israël kan zijn, want er zijn maar negen organisaties lid van Platform en die vertegenwoordigen zeker niet alle ex-Nederlanders!

Beperking aantal leden SCMI bestuur

door Zeëv de Levie

Behalve de goedkeuring van de benoeming van kandidaten die door organisaties van ex-Nederlanders zijn voorgesteld als bestuursleden voor de SCMI, heeft de stichting Platform Israël niets over SCMI te zeggen: niet over het verdelen van de gelden en ook niet over het aantal leden van het SCMI bestuur dat in de SCMI-statuten is vastgelegd. Alleen het bestuur van SCMI zelf kan en mag deze statuten veranderen met een meerderheid van tweederde van de bestuursleden.

Zoals al in de vorige e-krant werd vermeld is het voorstel van Platform om het aantal SCMI-bestuurders in te perken door een AV van SCMI afgewezen. Aangezien een groot aantal bestuursleden van SCMI dit jaar moet aftreden omdat hun bestuurstermijn is afgelopen, probeert Platform nu de organisaties met het ondertekenen van een document te dwingen om er mee in te stemmen, dat Platform kan besluiten wat er met de Marorgelden gaat gebeuren. Juridisch is Platform niet bevoegd zo'n eis te stellen en de organisaties zijn dus ook niet verplicht zo'n document te ondertekenen.

Wat de SCMI wel kan doen is aan alle organisaties meedelen, dat ze hun kandidaten voor het bestuur van de SCMI regelrecht naar het secretariaat van SCMI sturen en een spoedvergadering van alle nog fungerende leden van SCMI bijeenroepen om de voorgestelde kandidaten van de organisaties zelf te

bevestigen. In een volgende vergadering kan dan een dagelijks bestuur worden gekozen door alle oude en nieuwe bestuursleden en kan het werk van de SCMI voor het jaar 2007 eindelijk beginnen. De SCMI heeft Platform nergens voor nodig en als Platform de kandidaten van de organisaties niet wil benoemen, dan kunnen ze door SCMI zelf benoemd worden. Hierover kan in de SCMI zelf democratisch worden gestemd en alleen organisaties waartegen *echt* gewichtige bezwaren bestaan, kunnen worden afgewezen. Veel zullen dat zeker niet zijn!!

Velpon

door Harry Nihom

Ik heb genoten van de laatste e-krant en in het bijzonder van jullie artikel over de verkiezing van een nieuwe voorzitter voor de Irgoen Olei Holland. “Toevallig” had ik de aftredende voorzitter, Albert de Vries, zelf ook al op drie zaken gewezen:

- 1/ Hij maakt misbruik van zijn publiciteitsmogelijkheden;
- 2/ Een aftredende voorzitter gaat niet verder als “normaal” bestuurder;
- 3/ In een eerder stadium had ik al vermeld dat de Algemene Vergadering op een verkeerd uur begint.

Ik heb overigens met de nieuwe voorzitter, Henoeh Wajsberg, vijf jaar mogen werken. Hij als voorzitter en ik als directeur (van de NZB). Ik moet zeggen, dat wij een goed duo waren. Ik vond hem een goede voorzitter, hij gaf mij de ruimte en remde niet maar activeerde. Ik heb me niet verdiept in het aantal functies, dat hij nu heeft. Ook niet in mogelijke tegenkandidaten. Ik ben te druk en vindt de IOH te beperkt wat betreft goede bestuurders. De meesten zitten met velpon in hun handen....

Aankondiging van twee congressen

The Fourth International Conference Women and the Holocaust
will focus on:

Childhood and Youth under the Third Reich – A Gender Perspective.

◆Monday, October 29th at Beit Berl Academic College

◆Tuesday, October 30th at Beit Terezin

◆Wednesday, October 31st at Beit Lohamei Haghetat

For more information see: www.beitberl.ac.il/nashimshoa

In Nederland vindt van 18 – 21 november het elfde symposium plaats over
De Geschiedenis en de Cultuur van de Joden in Nederland.
Het symposium wordt georganiseerd door de speciale KNAW-commissie voor dit
onderwerp. De titel van het symposium luidt:

Borders and Boundaries in and around Dutch Jewish History

Meer informatie alsmede het voorlopige programma zijn verkrijgbaar via

samantha@jhm.nl

Uit de mededelingen van de IOH:

GROTE GEZELLIGE KINDERDAG VOOR OUDERS EN VOOR KINDEREN!

Het wordt al bijna een traditie: ook dit jaar organiseren de Irgoen Olei Holland en Elah de **Grote Gezellige Kinderdag, Mifgash HaDoroth**. Deze unieke dag is bedoeld om elkaar wat beter te leren kennen en onze kinderen te laten proeven van de Nederlandse taal en cultuur. Nadat vorig jaar deze dag in het noorden van het land werd gehouden, organiseren we dit jaar de happening in **moshav Bnei Atarot**, in het centrum van het land, vlakbij Ben-Gurion Airport.

Op **zondag 30 september** komen we bij elkaar van 16:00 uur tot ongeveer 21:00 uur voor een middag vol pret en verassingen voor jong en oud. Voor de volwassenen is er een aangepast programma en het programma van de kinderen is in en rondom het schitterende zwembad van de moshav. Een Nederlandse traditie, die wellicht nog van vroeger bekend is, is de ballonnenwedstrijd, waarbij degene wiens ballon het verste komt, gewonnen heeft. Omdat we niet verwachten dat de bewoners van onze buurlanden deze kaartjes snel terug zullen sturen, zullen we onze ballonnen laten wegvliegen met een vredesboodschap die iedereen zelf mag schrijven of tekenen.

Onder de aanwezigen verloten wij een **retourticket naar Nederland**, beschikbaar gesteld door de KLM, alsmede nog enkele andere mooie prijzen. Er zijn Hollandse lekkernijen en het sluitstuk van de dag is een overheerlijke barbecue. En natuurlijk is er volop gelegenheid **om met elkaar te praten en te lachen**.

Wij hebben er zin in! En vergeet vooral niet om het zwempak en een handdoek mee te nemen. Vanuit verschillende locaties in het land wordt tegen een kleine vergoeding (NIS 20 per persoon) voor vervoer gezorgd.

De entree bedraagt NIS 30 per persoon (kinderen tot 4 jaar gratis). Mocht de toegangsprijs problemen opleveren, meld ons dat dan, want uw deelname mag daarvan niet afhangen.

Voor inschrijvingen en vervoer, graag bellen of schrijven met een van de volgende contactpersonen:

* Rachel Meijler (coördinator IOH) 054-4323691, coordinator@ioh.co.il.

* Irit Maman (Elah) 054-4616185, iritmaman@bezeqint.net.

Tot op de Grote Gezellige Kinderdag op zondag 30
september! Rachel Meijler en Irit Maman.

Organisaties van of voor ex-Nederlanders in Israël:

(Ontbrekende organisaties zijn uitgenodigd zich te melden)

Ajalah – Belangenbehartiging Vervolgingsslachtoffers – www.ajalah.com

Akevoth – Stichting voor Nederlands Joodse Genealogie - <http://dutchjewry.org>

Anajah – Vrouwelijke Academici en Kunstenaars – anajah@actcom.net.il

Beth Joles – Nederlands ouderhuis in Haifa – joles@joles.co.il

Beth Juliana – Nederlands ouderhuis in Herzlia – www.beth-juliana.co.il

Center for Research on Dutch Jewry - <http://dutchjewry.net>

De Israëlische E-krant – Elektronische krant voor Nederlandstaligen – ekrant@actcom.net.il

Dutch Forum - <http://www.dutch-forum.com>

Elah – Centrum voor psycho-sociale begeleiding – www.elah.org.il

IDAA – Israel Dutch Alumni Association – vanm@smile.net.il

Irgoen Olei Holland – Immigrantenorganisatie – www.ioh.co.il

Jad Davids – Hulpfonds voor ouderen – 03-6242920

Jahav – Stichting van Jehoedei Holland BeJisraeel - YAAKOV94@012.net.il

Keren Mejochedet – Hulpfonds – kerenmejochedet@ioh.co.il

Leningfonds – Harama 5a, 44538 Kfar Saba

Nederlandse Ambassade – www.netherlands-embassy.co.il

Nederlandse School Het Kikkerlandje, Tel Aviv – www.dutch-forum.com/school

Nederlandse School Jip en Janneke, Modiin – www.dutch-school.com

Nini-Emz – Extra Murale Zorg voor ouderen – <http://nini.org.il>

SCMI – Stichting Collectieve Marorgelden Israël – www.scmi.org.il

Sinjoï – Stichting Nederlandse Joodse Oorlogswezen in Israël – www.sinjoi.info

SPI – Stichting Platform Israël – spis@netvision.net.il

Stipendiumfonds – www.milga-nl.org.il

Tempo Dulu – Stichting Indische Nederlanders in Israël – lehrers@bezeqint.net

WUV-kantoor – Wet Uitkering Vervolgingsslachtoffers – nlgovjer@zahav.net.il